

Núm. de Protocol: 1000026/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000119/2018

SENTÈNCIA 18-2019

PARTS:

Apel·lant: Sr. MRM

Representant: Ídem

Advocada: Sra. SEA

Apel·lant: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocada: Sra. CSM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET

Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-set de març de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000026/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. MRM va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social (en endavant CASS), en què sol·licitava que es declarés com a no ajustada a dret la Resolució del Consell d'Administració de la CASS per la qual se li va atorgar l'alta mèdica el 21 de desembre de 2015, amb suspensió de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal, així com es desestimava la pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna o accident no laboral que havia sol·licitat l'agent.

2.- La sentència de 20 de juliol de 2018 del Tribunal Unipersonal del Batlle va desestimar la demanda.

3.- Disconforme amb aquesta resolució, l'agent ha interposat recurs d'apel·lació, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) La seva malaltia és de tipus degenerativa, per la qual cosa el seu estat de salut no es pot tenir per consolidat.

b) El pèrit de la CASS –Dra. MMS - així com el pèrit judicial –Dr. JRR- no coneixen amb profunditat la malaltia que pateix l'agent –siringomièlia- i no han tingut en compte les afectacions que li estan causant.

c) La medicació que pren té uns efectes secundaris –somnolència, debilitat i cansament, marejos, entre d'altres- que no li permeten treballar.

d) Tampoc s'ha tingut en compte que pateix un síndrome meniscal amb una evident atrofia muscular, que, sumat a la resta de patologies, permeten sostenir que pateix un grau de menyscabament del 60%.

e) Els informes del Dr. H. i el Dr. V. acrediten aquest síndrome meniscal.

f) La IRM realitzada el 18 de setembre de 2018 del seu menisc dret demostra l'empitjorament de la seva patologia.

4.- La CASS fonamenta la seva oposició al recurs d'apel·lació en les al·legacions següents:

a) Les proves pericials corroboren la consolidació de l'estat de salut de l'agent, sense que aquest concepte sigui equivalent al de guarició.

b) No pot prevaldre les conclusions del dictamen de part que les dels metges independents.

c) No procedeix la condemna en costes.

5.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals

van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La pretensió principal que formula la part apel·lant va encaminada al manteniment de la situació de baixa laboral, que va finir en virtut de les resolucions administratives impugnades.

Aquesta qüestió ha de ser resolta d'acord amb els criteris que resulten dels articles 143 i següents de la Llei 17/2008, de 3 d'octubre, de la seguretat social, que regulen les prestacions d'incapacitat temporal.

Com ha declarat una reiterada jurisprudència, d'aquesta normativa en resulta que l'abonament de les prestacions de salari es pot perllongar, en el cas de malalties de llarga durada, fins a un període total de tres anys, però sempre amb la perspectiva de què, durant aquest temps, l'assegurat pugui assolir el seu guariment o, en altre cas, mantenir l'estabilitat del seu estat de salut mitjançant un tractament adequat.

Per contra, quan es tracta de seqüeles consolidades, o fins i tot progressives, la CASS podrà acordar el cessament de les prestacions d'incapacitat temporal i el correlatiu reconeixement d'una invalidesa per malaltia quan l'interessat pateixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys el 60%, tal i com ho disposa l'article 166 de la Llei de la seguretat social.

En conseqüència, la dada fonamental a tenir en compte la constitueix el fet de què la patologia de l'interessat es trobi o no consolidada, ja que la persistència d'aquestes lesions consolidades no impedeix en sí mateixa l'alta mèdica, que podrà donar lloc a reprendre l'activitat laboral, o bé, quan procedeixi, al reconeixement d'una invalidesa.

D'acord amb les dades que consten al procediment, l'agent va iniciar un període de baixa mèdica derivada de malaltia comuna en data 30 de setembre de 2014.

Per Resolució de la CASS de data 15 de setembre de 2015 es va atorgar a l'agent l'alta mèdica amb efectes del 21 de desembre de 2015.

Disconforme amb aquesta resolució, l'agent la va recórrer a la vegada que sol·licitava que se li reconegués una pensió d'invalidesa per malaltia comuna. Al seu recurs va acompanyar diversa documentació mèdica així com l'informe elaborat pel Dr. JCV.

La Sentència del Tribunal Unipersonal ha desestimat el recurs.

Obra en les actuacions (folis 128 i següents), l'informe de la Dra. MMS, pèrit independent nomenat per la CASS, en el qual, després de relatar els antecedents mèdics de l'actor, descriu que a la seva exploració física no es detecta cap limitació de la mobilitat de la columna cervical en cap dels seus eixos, i que les dolències que descriu el pacient no són objectivables. Pel que fa l'exploració del genoll dret, no es detecta cap limitació de la mobilitat ni cap inestabilitat lligamentosa. La Dra. MMS destaca també que el Dr. H. –metge que atén a l'agent- no ha cregut necessari efectuar cap tipus d'intervenció quirúrgica per resoldre la patologia meniscal.

La pèrit conclou que l'alta mèdica és correcta, compte tingut que les lesions estaven consolidades.

Pel que fa les seqüeles funcionals, la Dra. MMS aplica el barem de la UNCSS i la regla de Balthazard i conclou que el grau d'invalidesa seria del 46%, inferior, per tant, al 60% exigible per tal de tenir dret una pensió d'invalidesa del grup 1, sense descartar que, atès que la malaltia de l'agent és de caràcter evolutiu, les seqüeles puguin ser més importants en un futur.

D'altra banda, a l'informe pericial judicial elaborat pel Dr. JRR es conclou també que l'alta mèdica acordada per la CASS és correcta, i fixa el grau d'incapacitat en el 30% per les seves dolències neurològiques –hidrosiringomièlia a nivell de raquis cervicodorsal-, i del 5% per una esponiloartròsis lleu.

En el recurs d'apel·lació s'afirma que el pèrit de la CASS –Dra. MMS- així com el pèrit judicial –Dr. JRR- no coneixen amb profunditat la malaltia que pateix l'agent. Però no es pot negar que els esmentats facultatius tinguin formació per elaborar els seus dictàmens. Observis, a més, que la malaltia que pateix l'agent és neurològica, i el Dr. JRR és especialista en neurologia.

Cal destacar que en ambdós informes es relaciona la medicació pren té l'agent, medicació que no consta que s'interrompés per realitzar les exploracions mèdiques, per la qual cosa els efectes secundaris que el Sr. R. descriu al seu recurs –somnolència, debilitat i cansament, marejos, entre d'altres- ja van ser valorats pels facultatius que van realitzar les pericials.

L'agent argumenta que la seva malaltia és degenerativa -la qual cosa és certa-, per la qual cosa no procedeix l'alta mèdica. Tanmateix, com aquest Tribunal ha dit en altres ocasions (Sentència 52-2018, entre d'altres) la baixa mèdica s'extingeix quan les patologies que van comportar la situació d'incapacitat temporal són consolidades, però això no significa que les patologies hagin desaparegut. En altres paraules els conceptes de consolidació i guarició no són equivalents.

Per això, si la malaltia crònica que pateix l'agent avança, i agreuja les seves dolències, sempre pot sol·licitar la revisió del seu grau de menyscabament.

En definitiva, els informes independents obrant en autes demostren que la decisió de la CASS és ajustada a dret i que la valoració de la prova practicada en les actuacions que ha dut a terme la sentència apel·lada s'ajusta als criteris que ha aplicat de manera reiterada aquesta Sala.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes d'aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. MRM contra la sentència dictada el 20 de juliol de 2018 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedia, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.